

Keletwis, Karaliaucziuje
as Utarninką išdūdamas,
aštai, ant bile lotio Pusto
apšteliotas, su Pustpinin-
eis ant Vertainio Metū
4 Sgr. 9 Pf.

Keletwis

Apšalimā Ištaitat i Ke-
leiwī laštoj po 2 Sgr. uį
kozna, smulkeis Raštais
išdrukawotą Gilę. Oro-
matas reit ben atrašyti:
Bordev-Rossgarten
N 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

Nro. 32.

Karaliaucziuje, 30. Meiži.

1871.

Diēnoje šventosės Traicės.

Ewang. Jono 3, 1—15. Grom. Rym. 11, 33—36.

Garbė buk Dievui Tėvui, kursai mus sutvėre
ir išfiol išlaite! Garbė buk Jėzui Kristui jo Sunui,
kursai mus brangiey atpirko! Garbė buk šventajei
Dvasiei, kuri mus pašwente! Garbė buk šventai,
šventai, šventai ir aukštay pašlowintai Traicei dabar
ir iki i Amžių Amžius! Amen!

Jono Apreiškimas. Gromata Surinkimui Tytyroje.

Perst 2, 18—29.

Peršm. 26. „Kas pergal bey laiko mano Dar-
bus iki Galui, tam dūsiu Walę ant Pagonū.“

Manding tai buvo Num. 10. Merco Mėnesyje
Meto 1870, kaip mes paškutini Syki iš Apreiškimo
Jono paškalbėjom ir czion Iškuldime antrojo Perst-
tino 26 tojo Peršmo apšitajom iš Daliės ant šwen-
tės Dienės Ewangelijū pargrypdami, iš Daliės dėl
paškelusiojo Karo ant Dujawimū iš Psalmū Žodžių
nustkreipdami. Bet ne norėdami kas pradėta wišay ir
powisam i Szali padėti mes apšiemėm dabar wėl nors
Kartais sawo Dwasės Akis ant anū dywray šlownujų
Apreiškimū kreipti, kurius Galwa ir Wiešpats sawo
Kriščionynės, musū Ponas Jėzus, Sawiemsiems per
sawo Larną Joną nudalyšes. Prietelieci atšišm, kad
Apaštals Jonas nū aukščiausiey Pašlowintojo ant
Salės Patmos uždūta gawės, septynes Gromatas
septyniems Surinkimams mažoj Azijoj rašyti.

Musū Kortknogėse Sala Patmōs, kur Jonas
kai apšaltas laikomas budams sawo Apreiškimus tu-
rėjo, randasi ant 17 tōs Kortōs ir yra wiens tōs
Daugybės Salū, kurios Apacziój arba ant Pietū Szal-
liēs Turkijōs bey Grykijōs Egējiškose Jurėse
(wokistay Megaisches Meer) nuženklintos randasi ne
toli nū Salū Samo bey Maksija (Maria). Ale
kadangi ta Sala Patmos tošia maža, tay ant šitōs
Kortōs jōs Wardas n'iera ypacziy užrašytas. Bet
mažoji Azija (Klein Asien) su anais septinieis Su-

rinfimais, kuriems Jonas sawo Apreiškimo Gromatas
raše, gul nū anū minētųjų Egējiškųjų Juriū to-
liaus i Rytus linkay ant Dešinės Pusės, o wiens tū
Miestū, kuriū Surinkimui Jonas raše, Miestas Smyrna
(Apr. 1, 8), randas ant musū Kortōs šale Egējiškųjų
Juriū ypacziy Wardu paženklintas.

Iš musū Gromatōs, Tytyriškiamis rašytošōs,
turim pirmeng Iškuldime tolyn eidami, atšiminti,
kad šitas Miestas taipjau mažoj Azijoj gulėdamas su
Purpuro Brigatawymu ir Purpuro Kupczyste daug
Darbo turėšes, ir kad ana nūbažnōji Moteriskė Tydija,
kuriōs Rus. Ap. 16, 14 minėta, iš Tytyrōs Miesto
buwusi. Szito Miesto Surinkimui tas rašybin, kurio
Akis kaip Ugniēs Liepsnos, kursai mėgina Szirdis ir
Inkstus ir kursai su sawo Šaitwariniomis, galingomis
ir degancziomis Kojomis wišlab sumindziōja ir išpuštyja,
šas bjauru ir nešwenta, tasai, kurs berods gerūšius
Žmogaus Darbus, Meilę, Szlužbą, Tikėjimą, Kan-
trumą ir Nusiprocwojimą išpažist, mielay pagerauja
ir toktai Žmogui ant Gero prirotūja, ale kursai ta-
cziau tame ir wišą Szirdiēs Neczyntybę ir Nemiežly-
bytę, lyg kaip anōs Moteriskės Jėzabėlės aštriey
izwelgia ir išgastingay korawoja, o ir wišus tuš, kurie
jōs Keliu keliudami ne nor priswersti. Bet atpencz
wišiems, kurie Kowoje pries tokią Bjaurybę wiernay
ištrwoj, kurie taję i sawo Szirdi ar wišay n'ileidzia,
arba Szirdis per širdingą Prisiwertimą nū tōs wier-
nay czynija, tiems Wiešpats žada šlowingą Malonės
Algą, kurią jis ir man bey taw te roczyja iš Malonės
dowanoti. Amen.

Aplink Paryžą

dar wišlab taip eit, kaip išfiol eje. Wersalij-
kiei arba tikriejie Republikininkai kaip rodos ir Kartais
laim, ale tacziau pilną Pergalėjimą jie dar tikt ne
gaun apturėti. Šie wieng bey kitą Kiemą arba
Szancą jau ir iemę budami, iš to wėl tur atgal
trauktis. Jū Kulkos Iekia iki toli i Paryzo Miestą ir
czion padaro didzius Išpuštyjimū, daug didesnius, ne
kai kad Musiškiei jiems tūšius pirm to padare. Bet

Maištininkai papildo Miestą ir Miesto Ulyczias wienais Szancais, sakydami, kad jie nieku Budu Miestą Versaljiškiamis ne padūsę. Bet jey tiems ir passiektu per Miesto pryšakinius Murus ir Wolus persiwersti, tay Maištininkai keta gintis iš po kitą, skeršai Ulyczjų trauktujų, ogi ir iš pacijų Butų, kurius jie pradęje, i Festungas paversti ir su Szaudymo Skylėmis aptaisyti. Beje Maištininkai yra apsišakę, jie weikiaus nori wisą Miestą i Padanges paplašinti, ne kaip ta Versaljiškiamis padūti. Bėda Mieste bais didelė; czionay gywena wien Durnawimas bey Razbajus, ir regima, kad Wiešpaties Kerštas ant to baisingay ušfideges. Rasi bene jis ta keta išpuštyti kaip Sodomą, ir kaip Babeli arba kaip Nyniwę.

Pirm Triumpo yra Maištininkų Wyresniejie wieną Stulpą, lyg kolia Warpnyczia arba Turmą aukštay Paryzo Mieste iškilianti ir ant gražaus Pleciaus stowiuti, Tyczionis parlausdine. Tas Wardu buwo Wangdomstulpis (wokishtay Wendomsäule) ir iš Mitolo Stukių sustalytas, kurie iš Kanulių, Pergalėjimūse laimētujų, nulieti buwo, o ant jo Wiršausstowejo bais didelis iš Wario nulietas Abrozas Ciecorians Napoleono pirmojo, wiso Swieto Wargintojo. Taygi šitas Stulpas buwo Paminklas šito pirmojo Napoleono kaip ir wisos Francuzų Szlowes. Tą dabar Maištininkai yra i Dulkes parwerte, o wirsdains jis yra i tris ar keturias Dalis sutrukęs. Bet wisa Francuzija yra iš to išsigandusi ir Francuzams dabar taip atsidūv, lyg kaip kad su šitām Stulpu ir wisa Francuzų Garbė ir Szlowė, kurią jie per Szimtmeczjų Bėgi Swiete laimėje, i Dulkes esanti paguldyta. Ale mes satom: tai Wiešpaties Pirštas. Norint Musškiei jūs pacziedyje ir jiems už jū Bjaurybes n'uzmokeje, tay dabar jie patys tur ant sawes Wiešpaties Sudus lyg su Swoltu uštraukti. Taygi Nieks te ne klajoja. Dewas n'apsijūdinās.

Toštai taip toli parašius o jau ir i Druką išdawus pareit žinia, kad Diewni dėkuy, Versaljiškiei iš keliū Pušū Murus išgriaudami i Paryzo Miestą išiweržę, ale kadangi Maištininkai ir tada dar ney sawę ney Miestą padūti n'apsiēmę, bet su sfaudingiausiu Apšniirtimu ir dar patim Mieste iš po Szancū, iš Butū, iš Paloczjų ir iš wijokliū tam prutinkancziū Wietū su Puczomis, su Kanulėmis su Bagnitais ir su Kardais gynesi, tay Paryzo Ulyczios Kraujais permirkusios. Butai baisingay susaudyti ir pagal didelę Dalį pušgriwici. Paskutine žinia iš ten parlėdama pasakoj, kad Maištininkai ant šlowniausijū Miesto Butū su Pėtrolija papildytomis Bumbomis haude. Szitokiū Budu Paryzas daug Wietose dabar Ugnyje stowis; wisas Miestas esās i Dumus išaustas kaip i kolia Debesi. Szlowingiausiejie Palioziei Francuzijos Karaliū iš seniausijū Gziesū kaip ir paskutinio

Ciecorians ar Paraku paplašinti ar Diepsnū edami, itie didiejie Palocziei; kurie tokie dideli kaip maž t Miesteliei bey didziausia Szlowe papildyti, kaip antay Palioziei Roajal, Tiljeryjes, Lumer ir keti kiti, anų kuriū Francuzai su Pasididziawimu nurodydawo, yradabar i Pušynes paversti.

Daugums Paryziškiū Maištininkū sugautas. Jū Wyresniejie sfaudzios Korawonės prišbijodami slapstos Ale keli tujū jau dabar Rankose Wyriausybjū. Beš prie Maištininkū toks durnas Apšniirtimas randas, kati ir dar dabar, norint regima, kad jū Pasipriešyjimas jau toliaus Nieko ne gališ ištaisyti, tacziau dar and keliū Wietū wis iš po wijokiu Szancū ir Apšdriutinimū ginās. Taygi Nieks te ne klajoja. Pons Diews n'apsijūdinās.

Ciecorystės Saimė

apmāstant Jokaną arba Štatymą dėl Suwiennyjims naujū, nū Francuzijos atimtūjū žemjū su Wokietijed Pons Bismarkis anday ilgoka Kalbą išlaife, kuriošty jis, wisam Surinkimui tykay besiklaustiant, wisas Prieš žastis gruntingay išreikše, kurios Britantima anto laimētūjū žemjū prie Wokietijos reikalingu padariusios. Jš toz Kalbos mes labjaus išitiemytiną sekanti Dabalyką iššimam:

— „Pirm 10 Mēnesiū wisoj Wokietijoj ne buwo ney Wieno, kurs Karo prieš Francūzije butu noręš ale kaip mes ant to priwersti tapiem, tay Wiš tai Dalyke sutare, kad šis Karas su Pridėjimu wisos Sylos turis išfariantas buti, o jey mums Pons Diews Laimėjimą sutektu. Tai Francuzai turi priwersti tapti, mums dėl Pakajaus twirtą Užstatą dūte jeib jiems Atkartojims tokio Karo sunkesnis, o mums Atsigynimas jo lengwesnis pastotu. Gziese pastujū 300 Metu wargiey wiena Giminė musu Sentewjū, yra buwusi, kuri ne iš Priwartos butu Kardą prieš Francuzije traukti turėjusi. O jey kartais musu Lewy ir Francuzus pergalejo, tay Pakaju padarant wisadokiti, butent musu Pagalbininkai, mums ant Iškadobet Francuzams ant Naudos išimašydawo, taip, kamez mes twirtesnio Pakajaus Užfrancuzjimo n'iekum n'igyjom. Francuzije, Zeme Elsas apturedama, wis iš wien' mums grumzdanti pašlifo. Ne seney, butent Mete 1866, mes woš ne woš Kara su musu senais Neprieteleis išwengiem. Anam Mete Dieno 6tojo Augusto izenge pas mane francuziskasis Pasuntinys, mau trumpais Žodzeis pastujū Prashyma Ciecorians Napoleono pranesti, butent kad mes Wokietijos driutaje Festungą Maints jam padūti turėj, šep jis mums Kryžę prisaktyti turis. Aš rods n'uoš Alkes Mirksni ne abejojau, kę ant to atšliepti reikš Pasuntinui sakiau: Geray, taygi t'esie Kars! Su tojo

iliepiemu jis i Paryza pargenjo; ten feles Dienas
 az to fitofios Mislys atfirado. Francuziskoji Waldzia
 apbe man permanyri, kad jos Ciecorus apfirges ir
 uroje budams ana Valiepima isleides, o tacziau dabar
 orajau mylis esas. Zinoma jut ir yra, kaip Napo-
 ns labay del Lufsemburgtio Zgyjimo slyjos ir po-
 ju dar wis del bile ko nepafajawo. Jo Liga tikt
 apstabde tucies Karo Uzidegima. O su fokiu
 Desumumu ir Musitkejimu ant Eljasso Apturejimo Fran-
 cikai si pastujiji Kara pradeso, apie tatai man jut
 areifes ficzon liudyti. — Sziam Karui uzidegus
 neitral pasilikusos Maces mus suderinti; ale ka
 ni mums sule? Mes turi Krygio Rastomis bey
 wrowimo Muru tu Festungu, kurios arti musu
 beziaus stow, pasifikdinti. Mums tai ne galajo
 fti, neigi Uzstowejims Zodzies derinancziu Maciu,
 ap zinau, kaip tokie Uzfranczyjimai potam wis
 ip isguldomi bey iskraipomi yra. Ap buwau mi-
 mes, kad anos Waldzios ant tos Pusēs stowēs, kuri
 iedos Pafajaus Mylejima parodzu, ir jei jei jos
 oshprinima ne pamydēs, tacziau ap turu sakyti, kad
 cie ne buwo. — Mes turijom stiprey ant to Pra-
 ano stoweti, kad tos Apuifimo Wietos, is kuriu
 osncuzai mus uzpulti lubedawo, toliaus nu musu
 Dazju atnatyos taptu. Ant tokio musu Prashymo
 tal esanczios Maces uzmane, kad Eljassu bey Lo-
 ngiu Zeme galinti neitral padaroma buti, taip, tid
 musu bey tarp Francuzu toks atfirgs Zemes
 os gulesēs, ant kurio ney jokiei karaujanczei Macei
 ugenti Wale, su sawo Waisku Roja uzfeli; kaip
 oicū Zeme bey Belgije tokios Witos esanczios;
 pri Budu plati Zusta tokiu Zemju pastosenti, kurios
 utal budamos nu siariniu Juru iki aufstuju hwei-
 mskuju Kalku nutektu. O is Diesds hita Zusta mums
 iurytu negalimu Daiktu, kada norint Francuzije uz-
 w, ale argi ir Francuzams? Argi jie, pries mus
 rshyti troshdami, mus ne bile kada sawo Karo
 opeis nu Juriu Pusēs apnifti galetu? Mes tada,
 ne turedami toki Dauguma Sziepxu, kaip jie,
 i Aufstuma suspeisti taptumbiu, ne turedami
 es jusus nu Zemes Pusēs twerti. Ale ant Antro,
 aujoi, neitraliska pastojusi Zeme ney tikro Noro
 Sylos ne turetū, Karo Sziese neitral pasilikti, bet
 nt musu didzios Iškados beweif su musu Neprie-
 is i Wienu citu. Todel mes Eljassa bey Lotrin-
 del Iškaitymo Ciropos Pafajaus su Wofietije
 rtinay sumienyti turejom. Tomt ju didziosios,
 is iskol labay priegadningos buwusios Festungos
 musu Apsergejimo sluzys, o Francuzai, ar patys
 i, ar su igijusia Pagalba pries mus pasikēle, feleta
 os Kelonu toliaus atstu nu musu buti tures. —
 kējs ta Sumienyjima rods dabar stengias ir Apgy-
 tojei tu Zemikiu, faczeig pagal Kalba ir is Szir-

dies Wofieczei budami. Ap ne turu Briezasties apie
 tatai ficzon kalbēti, is ko tai parejo, kad tofia is
 Tikro wofiska bey gerbinga Gimine taip labay fran-
 cuziskos Dumos pastoti galajo. Tikt tiek ap noriu
 priminti, kad wofiskieje Apgywentojei laimetosios
 Zemes geram ir sweikam Brendolui prilghna. Mes
 jusus su Meise bey Kautrumu wel saw laimeti jēsho-
 sim, o mums toktai ir pasifēs, prie Laufiniuku bene
 ir weikiaus, ne kaip wiens ar fits mislija. Berods pasi-
 lisk ilgay Daugybe francuziskey Dumojanczaju, tacziau
 mes wis, jeygu dar Walanda ant Swieto pateksim,
 ir hitoj Zemej, kaip hitur nusidawe, ta Mieri, kuriam
 mes priesais einam, pamatyti gaušim."

Tam pacziam Saimo Susedime po Pono Bis-
 markio Kalbos atfirado Susirokawimai del Zalnieru
 Aprupinimo. Butent wiens Pons is Miesto Mainz
 buwo Saimui Maldos Gromata rases, kurioje jis
 musu Zalnierus, Francuzioj stowinczusus, pagode ir
 jaju geresni Aprupinima prase. Tas Kumisijons ku-
 riam Permeginimas tos Gromatos priklause, wislab
 geray isniklausineses buwo ir ta Istarima dawe, kad
 Wyriasybe uz Zalnierus gana ir pilnay pati pasiru-
 pinanti, kad wisa ten esanczioji Armija wis pilna
 Krygio Traktamenta, priegtam ir dar Bridetas Piningu
 gaunanti ir kad todel ana Maldos Gromata galinti i
 Szali padeta tapti. Apie hita Briezasti bekalbant, is-
 reiske ir Pons Gendrolus Multkis sawo Mislis saky-
 dams: Musu Kareiwju Pasigodimai pareina labjausey
 is ju Nerimasties bey Szirdies Nesmagumo, kadangi
 jie po padarytojo Pafajaus del Francuzu pasikielusio
 Nebelsono wis dar Neprieteliu Zemej pasilikti tur ir
 Namun pargryzti ne gauna. Sziep jie esa pritekiny
 aprupinti, o ju Aprupinimas per wisa ta didyji Kara
 esas toks gers buwes, kaip dar niekados. Armija uz
 tai, taip Pons Multkis tik, kitaip ne galēsenti, kaip
 sawo Dekingyte istarti. — dw.

Katilikai

wioje Wofietioj uz Pafielima Popiezaus ne tiktoy
 per dwašiska bet ir per zemiska Waldona hime Sziese
 strosnay pasirupin. Prie musu Prusioj o ir wiose
 kituse wofiskuse Zemesē Maldos Gromatos rasomos ir
 su Daugybe Uzrasais Saimui arba ir Kanclerui, Ponomi
 Bismarkui, i Berlyna nusuncziumos, jeib nug tos
 Pusēs musu Karalus Ciecorus perkalbamas taptu, ant
 Popieziaus Atgawimo jo pamestosios Zemes sawo
 swarbuji Zodi ogi jey reikiant irgi Karada ant Swar-
 czio uzdeti. Ale, tiek mes apie ta Daikta patirti
 gaunam, mums rodos, kad ans Pasipocawojims bene
 powisam noprosnas busēs ir wiosos tos Gromatu Gro-
 matos tyfay i Szali padetos tapsenczios. Ir Saimo

Storavojims katiliskujū Deputirtū už Popiežiaus dvasiskajū bei swietiskajū Aukštuma jau wis daugiaus nutyška, sakangi jie mato, czion nieko n'įstaiša, kaip tikt su Daugumu Brieštaramimo te susitinka. Popiežiaus senoji Szlowė wis žemyn leidžias, jo Gziesas yra šalin. Aukštay mokyti ir daug Garbės bey Prikabos prie žmouiu turintieje katiliskū Wyrui, — kaip antay ant Paveiklo aukštasis Kunigs ir Professoris Döllinger Baierū Zemėje — wis drašias raso ir mokina prieš ana dywinajū naujūjū Mokslą kursai Popiežu n'apsirinkancziū, klajoti ne galincziū žmogumi padaro. Dgi norint Popiežus bey jo Lamsybėje pasiliekantieje aukštieje Wyszupai ir dibey pūstyjas, rufos bey anūs už Tiesa Karaujanczūsus išniekina bey praktiekia, nieks ne gal Szwiešybe apstabyte, tūri platintis praded. Professoris Döllinger bey jo Brieštelei ne seney tape po Baznyczios didžioju Kieikimu statyti. Tai yra šime Gziese didžiausoji baznytiškioji Korawone, apie kurie mes kita Syki daugiaus kalbėsime.

dw.

Wisotia Žinia.

— † Jš Berlyno platinas ta Žinia, kad Karaliaus Giecoriaus šlowingasis Šriaukimas su sawo karžygiskaje Armije i jo wyriausjūjū Miestā pirm 3 cziojo Augusto šio Meto ne nusidūšęs, ogi ir ši Diena esanti — jey wisšas geray seksis — dar ankšezū ankšeziausoji.

— † Jš Berlyno rasoma, kad pagal istifikama žine dar tukstant Wyrū musu Žalnieru Francuzijoj i Gifangūs esā laikomi. Pirm kokiū trijų Medielū tūjū Skaitlus dar buvo Tukstantis ir keturi Szintai. Musu Waldzia Iškaidingū hitu paskiausūjū musu Wyrū iš Francuzijos dabar apšrey yra prisakiusi.

— † Sakoma, kad pirm Pakajaus Padarymo, kaip musu Wiešpats Karalus Giecorus su keleis wofiskais Tirkštais bey su sawo wyriausis Dumczais bey Tarnais bar Werzaljėj tebe buvo, Gendrolus Multis prašęs ir driutay ant to stowėjęs, kad Paržyo Nacional-Gardistams Ginklai atimami o šis Miestas del Dawado Iškaidimo musu Žalnieris apstatomas butu, nēša jis šwiesey popirm jau apmate, kokie Sumišimai ogi ir musu Waldziai klapatingi Daiktai ten iš Ginklū Palikimo nusidūšę. Me Sudumime Krygio-Rotos Pons Multis sawo Wislimis apaczio pasiliko, kadangi firi tos Wisles buvo, Paržyškietei už sawo Susitwarkyma patys rupinti, tangi ir Ginklū palaikyti turi. Bet dabar ne seney trophyjos, kad Tiesą r Leisybę mylšis musu Karalus Giecorus didžiam

Susirinkime aukštū Ponū ne galėjo užšiginti, pagirtam Wislincziui bey wiernam Tarnui Mulatwiray wel iš Naujo Garbę išrodyti, jam Ranką dams bey sakhdams: „Mudu Krygio Note taitietay prieš kits kita esawa stowėjusu; ale aš Jta Lindyjimą turiu dūti, kad Jus wisada Tūturėjot.“ — O šis aukšta Išmincze išrėdytasis wisa Swieta pagirtasis Wyrš už Lietuwos Karbutent Klaipešos bey Szilakarcziamos Kreižūs Dtiertu budams, Giecoryšės Saime sedėti ir jo ilg Sudumimams prisidraugawoti ne wengia.

Preke Karaliauczuje 27. Meiji.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwierciei 108 Egr. Rugiei 55—65 Egr. Miežiei, dib., 48—54 Miežiei, maž., 40—48 Egr. Awijos 30—40 Egr. niei, rain., 60—70 Egr. Žirniei, balt., 58—68 Egr. putes 23—27 Egr. Szienis 22—28 Egr. už Sziaudai 14—15 Egr. Swiestas 9—10 Egr. už Sziaušie 5 Egr. Mandelis.

W p s a k y m a i .

Wisus mano Stiklū Fabrikėje pagatawytus Tarn kaip antay wisotias Plėczkas, geriamus Stiklus wisotidumo ir Kwarmo, Cylinerius bey stiklinius Zwart Liampoms, Stiklus Langams, Medicynstiklius, ogi ir dibey naudingus išstrodziusius stiklinius Pienliudzių prisilau už pigiausias Fabrikū Prefias

W. Naujoks, Tilžė

Dgi czionay ir wisi Itekinimai, kaip antay Wot Plėczkas ir Stiklus gražiausiey gatawijami.

Gražaus sweiko ne puwancio Taworo, kursai wis žieis Prisiuntimais atpidomas aš prisilau:

Apšelnū, Citronū, Pygū, Raznū Kekemis, Wall= bey Lambert-Rėšutū, wisotiu Bongbong, Kreidōs, dziowitū Dbūlū bey Kriausiu, kaip ir sawo papildytā Zoposta gerōs Kafijs, Rysū, Blumiū, Gruczės, Krafmieliū, Perl-Kriustienės, Cigariū, Gepatū, Korkalkiū ir t. t. už miernas Miesto-Prefiamaj perkant.

Albert Girod,

G. Balaiczio Bute Rusnė

!! Gers Pamokinims

Audžiamū Bumbuliū bey audžiamū Wisnū wis geriausiey ir pigiausiey perkama Tilžė

L. W. Schäfer,

Wofėczū Ulyczioje Num. 14, ties pat Pofte Wefterio Aptėka.